

JAK VNÍMÁME SPOLEČNÉ PUTOVÁNÍ VE FARNOSTI

Vděčnost za živou farnost, za kněze

Ve farnosti jsou přítomni akolité, ministranti, schola, úklid kostela a funguje to

Jsem ve farnosti jen kvůli tomuto konkrétnímu knězi

Farnost mi dovoluje poznat širokou škálu lidí různého věku

Vyhovuje mi volba, kterou ve městě mám

Vadí mi, že o sobě nevíme, když někdo z pravidelných farníků dlouhodobě chybí

Lidé se znají pouze ve skupinkách, stranou; farnost není propojená jako síť

Není možné se v takovém množství poznat, a nevím, zda po tom lidé touží

Dráždí mě vytvářet společenství, mám ráda anonymitu katol. kostela; možnost vybrat si

s kým se budu bavit a stýkat mi vyhovuje

Všiml jsem si, že jeden z farníků má dar povzbuzovat a přemýšlím o tom, jak Bůh mluví skrze jiné

Pendluji v týdnu po kostelech, vlastně nevím, kam patřím

Chybí společný růst, společné dorůstání do víry (spolča mladých, rodin...) znát se od mala a

společně víru prožívat, povzbuzovat se v ní; pak se jako dospělí budeme ve farnosti znát

Čas od času, aby farnost podnikla nějaký společný výlet, výpravu, pouť...

Schází prostor pro neformální setkání (zahrada)

CO MNĚ ZAUJALO Z POVÍDÁNÍ DRUHÝCH

Líbí se mi realizovat společné akce farnosti, byť v malých skupinkách, ne masovky

Zaujalo mě, že některým lidem se nemusí líbit se vzájemně poznávat nebo se bojít

Ano, společná akce ve smyslu: začít „světstostí“ jako cestou k seznamování a důvěře

NÁVRHY

Vést lidi k lásce k Písmu sv. – biblická skupinka (více věcí se může spojit najednou - čtení Písma + vzdělávací složka)

Po pouti hned u kostela (u kašny) malá akce (občerstvení)

Výlet s opékáním buřtů